

XOŞBƏXT

VƏQAR ƏHMƏD

(Əvvəlki ötən sayımızda)

Gülbalanın aşarını salvarının cibinə qoyub, pəncəyinin oltuq cibindən bir dost pul çıxardı və qızın bir əllilik seçib mollaya uzatdı:

-Deməli ali ruhani mədrəsəsinə bitirmişən ha, axund müəllim.

Molla yeno onun üzünə baxmadan əlliliyi alıb cibinə qoydu:

-Ho, oranı bitirmişəm.

Gülbalə pul destindən bir əllilik də ayırıb onun ləbbadəsinin cibinə basdı:

-Deyirsən ki, şeytana lənet oxuyurdun, ho?

Molla ona baxmadan gülümsədi: -Ho, əlbəttə!

Gülbalə pul destindən bir əllilik də götürüb ona uzatdı:

-Axund müəllim, bir üzümə bax, gör mon doğurdan da eybəcormımı?

Molla əlliliyi alıb cibinə qoydu və zorla da olsa Gülbalanın üzünə baxıb ağlamsındı:

-Yox, nə danışsən, son lap dünya gözölösən. Mon ömrümdə bu cür yaraşıqlı oğlan görməmişəm. Hüsniyə baxdıca deyəqə olmur.

Bu yerdə Gülbalə da ağlamsındı: -Bos onda niyə bu insanların mondən zəhləsi gedir, mon onlara neyləmişəm ki?!

Molla ağlamsına-ağlamsına özünü gülümsöməyə məcbur etdi: -Vay-vay... Heç bu cür oğlan da istəməz?! Yəqin onlar sono paxıllıq eləyirlər oğlum.

Gülbalə ona bir əllilik də uzatdı: -Ho, indi monə çatdı ki, nəyə görə bu xələq məndən xoşlanmıyır. Çox sağ ol Axund müəllim, vaxt gələr yeno görüşərik.

Gülbalə bunu deyib mollaadan uzaqlaşdı. Molla iso bir kənara çökilib zülüm-zülmün ağlamağa başlayıb bir neçə dəfə eyni sözləri təkrar elədi:

-Heç bu cür yaraşıqlı oğlandan da iyronor?! Axmaq adamlar! O ki, gözəllik mütəccəssosıdır.

Gülbalə mollaadan ayrılıb məşinəyə tərəf gətdi, lakin bu vaxt bir cırt çığırtısı onun diqqətini çəkdi:

-Kömək eləyin, kömək eləyin, Allah xatirə, no olar, monə kömək eləyin!

Gülbalə səs gələn tərəfə sonar saldı. Nəhəng bir bod it gənc bir qızı divara çınışmışdı, iyronc-iyronc hürürdü və yəqin ki, bir qodur do keçəydi qızı parçalayacaqdı. Ətrafdakılar iso qıza kö-

mək eləməkdənsə, bod köpəyin onları da dişləyəcəyindən qorxub ordan bir az da uzaqlaşmışdılar. Əslində bu dünyada heç nədən qorxmayan Gülbalə ildırım sürətilə qaça-qaça məşinının yük yerini açıb ordan mantirovka götürdü və kölgədən do iti sürətlə özünü hadisə yerinə yetirdi, köpəyin yiyəsi saçlarını çiyinə tökmüş, qulaqlarında sırğa, şalvar əvozi-no balet oynayanların retuzundan geyinmiş, ağzı qulaqların dibinə çatan, özü də cinsiyyəti və milliyyəti bilinməyən bir gənc idi. Qorxudan gözörlü hədəqəsindən çıxan yazıq qıza baxıb dişli kişilər kimi hürldəyirdi. Gülbalə ani olaraq ona nəzarət salıb dilləndi:

-Nəyə gülürsən alə, matışko?

Sonra gözün tuta bilmədiyi bir şəkildə mantirovkani qaldırıb artıq qıza diş atmaq istəyən itin topasına endirmək istədi. Lakin buna ehtiyac olmaıdı, bod köpək Gülbalanın sifətini görünce poləng görmüş kimi zingildəyib sürətlə qaçdı. Matışko do canı titin qaçdığını görüb, şarık, şarık-deyərək onun arxasına gətürüldü.

Gülbalə onların arxasınca bir qodur nəzarət salıb üzünü qıza çevirdi. Özünə rəngi verməyirdi, o çana atırdı, Gülbalə o tərəfə göz yetirib köksünü otürdü:

-Bu insanlar niyə belə xarab olublar görörsən?! Daha heç kimdo viciən deyilən şey qalmayıb.

O, bunu deyib hələ do tir-tir titirəyən qıza baxdı:

-Bərk qorxdun, ho?

Qız cavab verməyi başını tərpətdi. Gülbalə yeno yardımını təklif etdi: -Mon məşiniləyən. İstəyirsən bu yaxınlaşdıca xəstəxana var, soni ora götürürəm.

Qız başını buladı və onun səsi zarıltıya bənzədi:

-Yox, mümkünso moni evimizə gətürün, yəqin anam bərk nigarandır.

Gülbalə başını tərpətdi: -Ho, əlbəttə! Məşinə minəndən bir qodur sonra arxada oturan qız bir keyli özünə gəlmişdi və Gülbalə ona sual vermədən sözü başladı:

-Bilmirom sizə necə təşəkkür eləyim, siz olmasaydız indi yəqin o biri dünyadaydım.

Gülbalə güzdüdən qıza nəzarət saldı: -Son o mütrübü təmyirsən?

Qız çox ağlılı qızı idi, odur ki, Gülbalanın kimi nəzərdə tutduğunu dərkə bəla şa düşdü:

-Neçə vaxtdı arxamca düşüb, əl çəkmir ki, çökmir. Mon bu yaxınlaşdıqda kollecdə oxuyuram, artıq axırncı kursdayam, hər gün dərson cəxanda qır-saqız olub yasıpı yaxamdan. Dünyə dedi ki, əqor təklifimi qəbul eləməsən, üstünə bod köpək gətirəcəyəm və dediyini do elədi.

Gülbalə qəzəblə dilləndi:

-Narahat olma, bundan sonra o sənin həndəvarinə belə yaxınlaşmayacaq, əqor yaxınlaşsa, onun saçlarını qırıxıb başını keçəl eləyərəm.

Bayaqdan gənc bir qızı bod köpəyin dişindən xilas etmək həyəcanı yaşayan Gülbalə, yalnız indi, özü do güzgüdənin qızın qənziriz bir gözəl olduğunu duydu. Möcüzə iso bürasındə idi ki, qız Gül-

1116111

buladan nöinki iyronmirdi, oksinə ona bir qəhrəmana baxan kimi baxırdı.

Bundan sonra qızıqlın evinə çatana qədər sükuət hökm sürdü. Qızıqlın mənzilinin yaxınlığına yetişəndən sonra Gülbalə məşindən düşüb qız üçün qapını açdı. Qız məşindən düşüb üzünü Gülbalaya tutdu:

-Monim adım Jalədir. On səkkiz yaşım var. Bos sizin adınız nədir?

Gülbalə dərindən ah çəkdi: -Gülbalə. Monim qırx üç yaşım var.

Burdə Jalənin səsi nəy əvəzinə bənzədi:

-Siz doğurdan da gül kimsiz. Qırx üç yaşınız var, amma mon sizə iyirmi yaş verdim.

Gülbalə şək barməqlərlə sol qolunu çimdiklədi. Yox, bu yuxu deyildi, gərçək idi. Lakin yeno do yuxuda olmaıdığına inanmaq istəyirdi, qız əlinin dirəyiği ilə sol əlinin üstünü çırdı, ağrıyı duyub qıza üzünü tutdu:

-Sənin bu sözlərin moni arsi-olayə qaldırıldı. İndiyə qodur səlmüş güldüm, amma indi səni anadan yemədən doğuldum.

Gülbalə bunu deyib udqundu: -Jalə, monim anamın gəlini olarsamı?

Jalə sanki bunu göyləmiş kimi başını tərpətdi:

-Əlbəttə! Mon səni, xiləskarımə çox borcluyam, artıq sənin hər sözün monim üçün qanundur Gülbalə.

Gülbalə hələ universitetdə təhsil alarkən bir gün qız olub ucağına inanmışdı, indi iso onun xoyalı gərçəqə çevrilmişdi, o ucaırdı, özü do qanadı olmaıdan səvda səmalərdə porvaz edirdi. Həmə do daha nöinki alim olmaq istəmərdi, alim olmaıdığına görə Allahna şükür elədi və düşündürdü ki, əqor professor Məqsəd Məlikzadə bəyəqə onun kabirnetindən qovmasaydı, bu dünya gözölösənə gəlməyəcəkdirdi, cibi pulla oynasə da həyatı da qırx üç yaşına qodur keçdiyi kimi, izlətdi, sıxıntı içində qəvəcəkdirdi.

Jalənin valideylərdəni yeganə qızlarını qoduz köpəyin dişindən xilas etməsə adına ora gətəyməyi etiraz etmədilər, odur ki, elçilər, yəni Gülbalanın anası Xəvər, xalası Dilarə oğludəqə şəhərdə, səvina-səvina gəri döndürdülər.

Jalə ilə Gülbalanın təyinatı oksəriyyəti Gülağarın üzündən mondən yuxarı qədər gəlmişdi. Toyda on məşhur müşeqçilər qonaqların oyləndirildilər. Hər şey elə idi, lakin qonaqların oksəriyyəti narahət edən Jalə kimi gənc və qənziriz bir gözəlin Gülağa kimi idarəə alə qur-masına razılıq verməsi idi. Odur ki, qonaqların arasındakı piça-piç qəfil qəpən tufan uğultusu kimi oks-səda verirdi. Lakin Gülağarın üçün bəyən qızıqlın həmişəyi yox idi, o dünya gözölü ilə evlə-nirdi, özü do qızın cəmisinə on səkkiz yaş var idi, O, çox xoşbəxt idi. Gənc qız müğənni iso qəblərlə məlməh səsi ilə oxuyurdu...